

Det vil altsaa sige, at Biletprisen pr. Kilometer bliver 0,15 over Maksimumsgrænsen for Grundtaksten pr. Kilometer. Paa samme Maade forholder det sig med alle de Eksempler, jeg sidst nævnedes, og ganske sikkert paa en Masse Steder hele Landet over. Disse Overskridelser af den fastsatte Maksimalgrænse mener jeg ere i Strid med Lovens Bogstav og med dens Forudsætninger. Da Forhøjelserne af Afstandene ere den egentlige Aarsag til disse Overskridelser, mener jeg, at det er disse Forstørrelser af Afstandene, disse Afrundingen opad, der ere i Uoverensstemmelse med Loven. Naar jeg har draget dette frem, er det dels, fordi man næsten ikke kan komme paa en Jærnbane-station, uden af Folk, saa snart de høre, at man har haft noget med denne Lov at gøre, maa høre en Mængde Bebrejdelser, og dels fordi jeg mener, at det er uretfærdigt at forhøje Biletpriserne paa Mellemafstandene, naar man har sat dem betydelig ned paa de lange Afstande, og saa vidt jeg kan skønne, ogsaa paa de meget korte. Naar jeg har udtalt mig saa bestemt og ikke blot omtalt den almindelige Utilfredshed, er det, fordi jeg har ønsket, at dette Spørgsmaal skal tages op til alvorlig Drøftelse og Undersøgelse. Idet jeg nu forlader dette Punkt, henstiller jeg til den højtærede Minister, om der ikke kunde være Anledning til at tage dette Spørgsmaal under velvillig fornyet Overvejelse, og hvis det skulde vise sig, at den Fremgangsmaade, der er brugt over for Udregning af Biletpriserne, at jeg f. Eks. skulde have taget fejl, at det kan paavises klart og bestemt ved særegen Bestemmelse ligesom paa Afrundingen af Biletpriserne, som har sin særegne Lovhjemmel, idet det udtrykkeligt siges, at de kunne afrundes op ad — hvis der skulde kunne findes en saadan bestemt Paavisning af, at man har Lov til saadan at afrunde Afstanden og Vægten opad uden Hensyn til, om man overskrider de fastsatte Grundtaksters Maksimalgrænse, saa maa vi vel selvfølgelig loyalt bøje os for Loven og ligge, som vi have redet. Men hvis, som jeg haaber, den højtærede Indenrigsminister kunde komme til Erkendelse af, at der hist og her kunde have indløbet Fejl, at adskillige af de nuværende Biletpriser ikke ere i nøje og fuld Overensstemmelse med Loven, saa føler jeg mig forvisset om, at han saa vidt muligt og snarest muligt vil søge at faa disse mulige Fejl rettede. — Det første af de lokale Spørgsmaal, jeg vil omtale med et Par Ord — jeg skal bestræbe mig for at gøre det saa kort som

muligt — omhandler en paatænkt Holdeplads, og her kunde jeg maaske endog indskrænke mig til som det ærede Medlem for Holbæk (Fogtmann), tror jeg det var, som ogsaa talte om ny Holdepladser, at lade mig nøje med det imødekommende Svar, som den højtærede Indenrigsminister gav det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (P. Christensen), men jeg skal dog lige med et Par Ord omtale det. Den paatænkte Holdeplads tænkes lagt mellem Mundelstrup og Hinnerup Stationer. Der er stor Trang til en saadan Holdeplads, og Beboerne sætte overordentlig stor Pris paa at faa den. Jeg skal oplyse, at Afstanden mellem den paatænkte Holdeplads og den nærmeste Station vil blive længere end adskillige andre Steder. Jeg er sikker paa, at med den tætte Befolkning, der er i disse Egne, vil der blive en betydelig Persontrafik fra denne Holdeplads, og hvis man samtidig vil lægge et Sidespor, er jeg temmelig overbevist om, at Jærnbanen vilde faa en hel Del Godstrafik, som den nu ikke har, fordi Godset nu maa føres hen og hjem fra og til Byen pr. Vogn. Beboerne have angaaende dette Spørgsmaal haft Andragende inde baade til Generaldirektoratet og ogsaa her i Folketinget. I Forfjor kom det for sent her ind, da kom det ikke frem; men i sidste Samling indbragte jeg Andragendet, og det blev den Gang henvist til Finansudvalget. Det blev imidlertid lagt til Side, som det blev sagt mig paa Grund af, at Terrainforholdene lagde særlige Vanskeligheder i Vejen. Nu haaber jeg imidlertid, at man nok kan lægge Holdepladsen hen paa et saadant Sted, at disse Terrainforhold ikke kunne lægge særlige Hindringer i Vejen. Jeg forstaar for Resten ikke, men det maa vel nok være saadan, at Terrainet volder Vanskeligheder der; for Banen gaar netop hen i en meget jævn Dalsænkning paa hele denne Strækning. Jeg skal nu slutte med at medgive det eventuelle Andragende, som man har sagt mig, man vilde have indsendt i denne Samling, min bedste anbefaling saa vel til den højtærede Indenrigsminister som til det kommende Finansudvalg, og haaber jo saa, at den samme Velvilje, som Ministeren har lovet at vise over for Sjællandsfarerne, ogsaa maa komme os Jyder til gode. Her er jo ikke Tale om Hedninger eller Grækere og heller ikke selvfølgelig om Jyder og Sjællandsfarer; vi ere alle sammen et Folk, og det tvivler jeg heller ikke om, at den højtærede Indenrigsminister mener. — Dernæst vil jeg ogsaa gerne omtale Toggangen eller Togløbene, som det jo nu kaldes, fra